

[Dohrmann]

af indvandrede ræve fra Tyskland, som bragte smitten med sig, må det nu konstateres, at smitten hastigt breder sig på dansk område, hvilket er ensbetydende med, at vore nuværende bekæmpelsesforanstaltninger ikke er effektive nok.

Efter spørgerens mening bør ministeren derfor bestræbe sig på hurtigst muligt at effektivisere bekæmpelsen af denne frygtelige sygdom, idet det vil være en katastrofe, såfremt smitten får lov til at brede sig til de nordpå liggende skove og hedestrækninger, hvor bekæmpelse er langt vanskeligere.

Hvilke yderligere foranstaltninger der skal træffes, må naturligvis overvejes. Et par af mulighederne er udbetaling af skydepræmier for ræve og udlægning af stryknin under betryggende former i bestemte geografiske områder.

Besvarelse (23/1 79):

Landbrugsministeren (Koføed):

Straks efter at det første tilfælde af rabies siden 1970 blev konstateret i efteråret 1977, blev der iværksat rabiesbekæmpelsesforanstaltninger i et område i Sønderjylland.

Disse foranstaltninger omfatter især tvungen vaccination af hunde, gasning af ræve- og grævlingegrave og forbud mod at bringe uvaccinerede hunde ud af eller ind i området.

Der er indtil den 22. januar 1979 konstateret i alt 176 tilfælde. Udbruddene har været koncentreret i den østlige del af Sønderjylland, og efter at der i efteråret 78 var konstateret tilfælde omkring Christiansfeld, blev området udvidet, således at nordgrænsen af bekæmpelsesområdet i den østlige del af Sønderjylland blev rykket nord for Kolding.

Samtlige foranstaltninger er truffet i samarbejde med sagkyndige, herunder de veterinære myndigheder, sundhedsstyrelsen og de implicerede politimestre foruden Jagtrådet, hvorunder jagtkonsulentvæsenet hører, Dansk Jagtforening, Landjagtforeningen af 1923 og vildtbiologisk station.

For kort tid siden blev imidlertid konstateret rabies hos en ræv ved Lintrup i den vestlige del af Sønderjylland, hvor der ellers hidtil ikke har været rabies, og jeg agter derfor at intensivere bekæmpelsen for at hindre, at yderligere spredning finder sted. Jeg kan oplyse, at vi i øjeblikket påtænker iværksættelse

af bekæmpelse af ræve ved udlægning af gift (stryknin) i områder, hvor gasning af rævegrave er vanskelig, og overvejer udbetaling af anmeldepræmier til ejere og brugere, der inden den 15. marts 1979 anmelder de på deres ejendomme i bekæmpelsesområdet værende beboede ræve- og grævlingegrave. Jeg søger derfor folketingets finansudvalg om bevilling til afholdelse af yderligere udgifter til rabiesbekæmpelsen, herunder også til en eventuel udvidelse nordpå af den vestlige del af bekæmpelsesområdet.

Til *miljøministeren* (16/1 79) af:

Voigt (FP):

»Vil ministeren oplyse, om den megen saltning af gader og veje giver skader på vejtræer, grøftkanter og anden beplantning, samt om det kan give skader på grundvandet?«

(Spm. nr. 482).

Begrundelse.

Da der rundt om i landets kommuner dels bliver anvendt salt, dels grus, må det jo have sin årsag. En af årsagerne til, at nogle kommuner anvender grus, kunne netop være de i spørgsmålet rejste årsager. Jeg er naturligvis opmærksom på, at problemet har været rejst – senest i fjor – men der ligger ikke noget konkret, som kan vejlede kommunerne i deres valg af strømateriale.

Besvarelse (25/1 79):

Miljøministeren (Ivar Nørgaard):

Jeg kan henvise til den besvarelse af 19. januar 1979, som ministeren for offentlige arbejder har givet af spørgsmål nr. 481 og 484, stillet af folketingsmedlem Voigt, om brugen af salt til vintervedligeholdelse af vejnettet. Som anført heri vil ministeriet for offentlige arbejder i løbet af foråret udsende en rapport om anvendelse af salt til vintervedligeholdelsen af vejnettet. Rapporten vil bl. a. indeholde oplysninger om saltningens miljømæssige konsekvenser, og den vil således indeholde svar på det stillede spørgsmål.

Til *justitsministeren* (16/1 79) af:

Voigt (FP):